

Нарциз

Богдан Рубчак

Він просить перед дзеркалом: "Прости!"

І знову — стрімголов до книгозбірні:
як в катакомбах, черепи примірні,
лежать там сни, щоденники, листи.

Чужим життям береться він брести,
розкльовувати сторінки покірні,
визбирувати з них слова добірні, —
прообразом своє життя спасти.

А як зневіжать образи невірні,
кімнати знову клечає комірні
своїми ж масками, — щоб знову їх нести
в нові міста і на чужі мости.

І знову входить в дзеркало несите,
прощення знову у ньому просити.